

staltning, hvis Betydning Befolkningen meget vel anerkender, og for hvilken den meget vel er beredt til at bringe Ofre — naturligvis naar undtages visse opagiterede Kredse, som heldigvis ikke er saa talrige, bortset fra politiske Anskuelse i øvrigt, at de ved Bedømmelsen af denne Sag kan komme i Betragtning paa afgørende Maade.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen var inde paa en Skildring af Sygehusforholdene indenfor Militærvæsenet, og i den Forbindelse fik det ærede Medlem Anledning til at lukke op for sit Hjertes Indre i denne Sag. Det kan jeg godt forstaa, det skulde det ærede Medlem have Lejlighed til. Det ærede Medlem fik, hvad han ikke havde kunnet, hvis han havde holdt sig til Lovforslagets Bestemmelser i Almindelighed, Anledning til at bebrejde Regeringen, at saa saare der var Tale om Militæret, var der Flothed, saa var der ingen Grænse for, hvad man var villig til at øse ud. Den Paastand maatte naturligvis i denne Forbindelse fremsættes, og da der i selve Lovforslagets Bestemmelser ikke var aabnet Adgang dertil, maatte det ærede Medlem tilvejebringe en saadan ved at omtale Forholdene paa de militære Sygehuse. Det forstaaer jeg meget vel, og det er jo muligt, at der ved Opførelsen af militære Sygehuse er vist Flothed. Vi har et liggende ude paa Fælleden, tilvejebragt i Perioden 1913—20, som vistnok er Udtryk for den største Flothed, der nogen Sinde ved Opførelsen af saadanne Anstalter er udvist, saa jeg vil ikke paa nogen Maade bestride, at det ærede Medlem kan have Ret i sin Paastand. Og naar det ærede Medlem siger, at de har en saadan Størrelse, at de aldeles ikke kan belægges, ja, saa vil jeg heller ikke bestride dette; ogsaa i den Henseende er det herude et ganske særlig straalende Eksempel. Jeg vilde blot ønske, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, inden han stemte for Tilvejebringelsen af et nyt Sygehus i den Periode, da hans egen Minister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, stod for Styret, havde henledet Opmærksomheden paa de Forhold og gjort sig til Talsmand for den Betragtning, som han her fremførte; men jeg ved ikke af, at han ved den Lejlighed gjorde det, skønt jeg naturligvis ikke kan tænke mig, at det ærede Medlem nu skulde se anderledes paa saadanne Spørgsmaal, end han saa paa dem, den Gang denne Sag behandledes.

Om nu Prisen paa et saadant Syge-

hus er 15—20 Kr. om Dagen pr. Mand, det tør jeg ikke udtale mig om; jeg tvivler meget derpaa, men paa den anden Side har jeg set, hvad Behandlingen af syge og gamle kan komme til at koste paa offentlige Anstalter. Jeg har set det angivet med Tal, som utvivlsomt er paalidelige, og som ligger betydeligt over de Tal, det ærede Medlem her nævnte. Det ærede Medlem skulde henvende sig til den københavnske Borgmester, som har med Anstalten for gamle og syge tilhørende Københavns Kommune ude i Nørre Allé at gøre, saa vilde det ærede Medlem erfare, at der koster det pr. Person 23—24 Kr. om Dagen. Man siger fra Københavns Kommunes Side, at det kan ikke være billigere. Jeg har med alle til Raadighed staaende Midler søgt at ændre paa disse Forhold, saaledes, at saadanne urimelige Priser ikke længere fremkom og ikke længere i den Grad, som hidtil har været Tilfældet, faldt baade Kommune og Stat til Byrde, men det er ikke lykkedes i særlig fremtrædende Grad. Om nu Prisen pr. Manddag paa saadanne militære Sygehuse virkelig skal kunne løbe op til 15—20 Kr., skal jeg, som sagt, ikke kunne sige noget endeligt om, men jeg kunde dog ønske, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, inden han alt for stærkt kritiserede, hvad de militære Sygehuse koster, vilde undersøge, baade hvilken Flothed der er bragt til Anvendelse ved kommunale Sygehuses Opførelse, og hvad Driften af dem pr. Sygedag koster. Naar det ærede Medlem kommer med autentiske Oplysninger om dette, kan vi sammenstille Priserne paa de to Slags Sygehuse, og saa har vi et Grundlag for at drøfte hele denne Sag, som det ærede Medlem endnu i Dag ikke har tilvejebragt.

Men jeg er for øvrigt enig med det ærede Medlem i, at man bør ikke oprettholde militære Sygehuse i saadanne Garnisonsbyer, hvor de civile Sygehuse er saa rummelige, at de kan optage ogsaa Patienter fra de militære Afdelinger. Det er altsaa vel sagtens Tilfældet i Randers, da man der har truffet en saadan Ordning. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Forsvarsministeren vil være medvirkende til Gennemførelse af en saadan Ordning i alle Byer, hvor det overhovedet er muligt, for derigennem at bidrage til, at Udgifterne til Militærvæsenet gaar ned, hvori vi har mindst lige saa stor Interesse som det ærede Medlem.

Man har stærkt kritiseret Bestemmelserne i § 33. Hverken det ærede Med-